

derimod, at det vilde være mere rigtigt og mere paa sin Plads, om man søgte at faa Bevillingen forhøjet. Forholdet er nemlig det, at der i Virkeligheden er haardt Brug ikke alene for denne lille Sum, men for endnu mere. Bevillingen paa 8,000 Kr. er i de senere Aar bleven anvendt saaledes, at Pengene ere blevne delte mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, saa vidt jeg ved med 4,000 Kr. til hver. Pengene ere blevne anvendt til Foredrag om landøkonomiske Emner. Saa vidt mig bekendt har Regelen været den, at Halvdelen af Udgifterne til disse Foredrag have Foreningerne faaet godtgjort efter indsendt udfyldt Skema. Disse Foredrag have været meget stærkt besøgte ude i Landet, og det er ganske sikkert, at de have bidraget meget betydeligt til at klare mange Spørgsmaal i Landbruget. Netop derved have disse Foredrag haft en stor økonomisk Betydning for hele vort Landbrug, og jeg synes derfor, at det vilde være i høj Grad beklageligt, om man gik til at stryge denne Bevilling, thi saa vilde Resultatet blive, at disse Foredrags Antal blev betydelig mindre, og det vilde være absolut uheldigt, om det skulde blive Tilfældet. Jeg vil her erindre om, at Staten driver ikke mindre end 6 Forsøgsstationer, nemlig Gaardene paa Tystofte, Askov, Lyngby, Tylstrup, Aarslev og Studsgaard, og der afholdes en Mængde landøkonomiske Forsøg paa disse. Men saadanne afholdes ogsaa i Landbo- og Husmandsforeningerne; der afholdes Planteavlsvorsøg, Rodfrugtdyrkningsforsøg, Fodringsforsøg, Gødningsforsøg og lignende. Disse Forsøg have selvfølgelig stor Betydning, og det synes mig indlysende, at det er nødvendigt, at Resultaterne af disse Forsøg anskueliggøres i Foredrag. Det er ikke tilstrækkeligt at udsende en Pjese eller trykt Beretning om Resultaterne. Disse Beretninger naa ikke ud til hvert enkelt Hjem eller blive undertiden ikke læste eller maaske ikke forstaaede rigtigt. Det er nødvendigt, at Resultaterne blive anskueliggjorte gennem dygtige Foredrag i Foreningerne. Navnlig Diskussionen efter et saadant Foredrag vil ofte være det mest oplysende. Det er ligesaa indlysende, at naar Bevillingen falder bort, ville Foredragene blive færre, hvilket er meget uheldigt. Disse Foreninger have som Regel ikke mange Penge til Raadighed. Navnlig Husmandsforeningerne have ikke Raad til at bringe store Ofre, deres Medlemmer ere jo i Regelen Smaakaarsfolk. Jeg vil derfor paa det varmeste anbefale, at denne Bevilling bliver genindsat paa Finanslovsforslaget. Det ærede

Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) udtalte ogsaa sin Sympati for denne Bevilling og endte med at opfordre Forslagsstillerne til at tage Ændringsforslaget tilbage under den Forudsætning, at det muligt kunde blive taget op igen til tredje Behandling. Jeg har intet Mandat til at tage Ændringsforslaget tilbage. Vi faa nu snart at høre den højtærede Landbrugsministers Stilling til Sagen, og saa ville vi selvfølgelig overveje, om vi ville tage Ændringsforslaget tilbage eller ej, idet Afgørelsen heraf for en væsentlig Del vil afhænge af Ministerens Stilling.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det første Emne i Betænkningen vedrørende Landbrugsministeriets Budget angaar et Samraad, idet der staar: „Ved Samraad er forhandlet om Anlæg af Østersbanker i Ringkøbing Fjord”. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var inde paa dette Spørgsmaal og fortalte lidt om Ringkøbing Fjords Historie samt gav et Referat af den i Betænkningen optagne Redegørelse for Udfaldet af Høsten paa Tipperne og Klægbanken. Jeg skal med Hensyn til det sidste Forhold sige, at de Folks Ord, der mene, at det er Frosten, der er Skyld i, at Resultatet er saa ringe, staa lige saa godt til Troende som deres, der mene, at det er Gennemskæringen af Hvide Sande, der skulde have Indflydelse derpaa. Hvad derimod Spørgsmaalet om Muligheden for at indplante Østers i Ringkøbing Fjord angaar, er det sikkert nok, at her maa Hvide Sande kunne paaberaabes som Aarsag til, at saadant overhovedet kan tænkes muligt. Jeg har i Finansudvalget sagt, at jeg skal lade dette Forhold undersøge og overveje, om det er muligt at fremelske Østersavl i Ringkøbing Fjord. Paa Forhaand næres der blandt sagkyndige stærk Tvivl derom. Det næste Spørgsmaal er en meget gammel bekendt, det angaar Bomintraderne. Det ærede Medlem (K. M. Klausen) sagde, at han vidste godt, at han kom ingen Vegne, men han kunde ikke lade være med at banke paa Tingets Dør med dette civilisatoriske Krav. Jeg vil dog minde det ærede Medlem om, at i Fjor var der en Lejlighed til at faa denne Sag realiseret, men da blev den forsmidt. Jeg udtalte fra denne Plads i Fjor — det tør jeg vel minde om —: „Det, det imidlertid kommer an paa for mig, er at erfare, om Finansudvalget og derefter Tinget her ønsker at gaa til denne Foranstaltning”, nemlig at ophæve Bomintraderne og vedtage de Udgifters Afholdelse, som